

Motion till riksdagen 2019/20:3490

av **Helena Vilhelmsson (C)**

med anledning av prop. 2019/20:69 Barnpornografibrottet och preskription av brott mot barn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffbestämmelsen om barnpornografibrott bör flyttas till 6 kap. brottsbalken och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Centerpartiet välkomnar propositionen och vi ställer oss huvudsakligen bakom förslagen i propositionen. Det har länge varit angeläget att skärpa straffen för barnpornografibrott och vi välkomnar att detta nu görs.

Centerpartiet är av uppfattningen att straffbestämmelsen om barnpornografibrott bör flyttas till 6 kap. brottsbalken, detta eftersom barnpornografibrott enligt vår mening inte i första hand är ett brott mot staten eller mot allmän ordning. Även om det förekommer barnpornografibrott med skildringar av fiktiva barn eller bilder på verkliga barn som inte utsätts för ett sexualbrott, kommer det stora flertalet barnpornografibrott att omfatta en allvarlig kränkning av ett enskilt barns integritet. Barnpornografibrott är därmed i första hand ett brott mot person och ska därmed kategoriseras som ett sådant brott.

Det är allmänt känt att brott mot person har en tyngre dignitet än brott mot allmän ordning. Det är också angeläget att tydliggöra och erkänna kränkningen av det avbildade barnets integritet. En flytt av straffbestämmelsen till 6 kap. brottsbalken skulle även stärka barnets ställning i rättsprocessen.

Vi tar självfallet till oss av den argumentation som förs fram i propositionen om problemen med att överföra straffbestämmelsen till 6 kap. brottsbalken. Vid en sammantagen bedömning finner vi dock att hänsyn till brottsoffren och signalvärdet i att kategorisera dessa brott på ett rättvisande sätt överväger. Vi anser att det som anförs om att inställningen hos det avbildade barnet inte har någon relevans för gärningens

straffbarhet, bör kunna hanteras även vid en överflyttning av straffbestämmelsen. Det bör rimligen även vara möjligt att ändra den informations- och underrättelseskyldighet gentemot målsäganden som följer av förundersökningskungörelsen så att denna skyldighet begränsas på ett rimligt sätt i de fall möjligheten att underrätta målsäganden framstår som orimligt betungande eller tidskrävande eller då underrättelse av målsäganden inte kan anses nödvändig för brottsutredningen.

Helena Vilhelmsson (C)